

Consell General de les Valls

Acta Núm. 6/1993

**Sessió Ordinària del M.I. Consell General
- dia 30 de juliol de 1993 -**

El dia 30 de juliol de 1993, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions dels comptes de l'Administració General i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1991, així com de les corresponents auditories, i de les liquidacions de comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social dels anys 1989 i 1990.

2. Notificació de la dimissió del Sr. Antoni Ubach Mortes com a Director de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (Reg. núm. 495-A/93), i ratificació, si escau, del nomenament del Sr. Enric Bartumeu com a Director en funcions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (Reg. núm. 509-A/93).

3. Informació sobre les accions judicials adoptades en relació a la situació dels comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

4. Resposta oral del M.I. Govern a les preguntes formulades pel M.I. Sr. Antoni Armengol Vila, Conseller General, (Reg. núm. 428-A/93).

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret (Reg. núm. 550-A/93) en relació a la sol·licitud presentada per diversos signants, encapçalada per la Sra. Meritxell Baró, (Reg. núm. 67.289) sobre l'aplicació de l'article 91.1 de la Constitució.

Presideixen la sessió els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, assistits pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

Per Canillo

Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité i Enric Casadevall Medrano, i la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé.

Per Encamp	El M.I. Sr. Jordi Torres Alís, la M.I. Sra. Maria Reig Moles i el M.I. Sr. Gabriel Dalleres Codina.
Per Ordino	El M.I. Sr. Albert Pujal Trullà, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i els MM.II. Srs. Enric Dolsa Font i Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell, Daniel Armengol Mora i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Terré, Joan Pujal Areny, Pere Altimir Pintat i Ladislau Baró Solà.
Per Escaldes-Engordany	El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nàdia Aleix Tugas i els MM.II. Srs. Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny.

Els MM.II. Srs. Miquel Naudí Casal, de la Parròquia de Canillo, i Jordi Mas Torres, de la Parròquia d'Encamp, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Josep CASAL CASAL, Modest Baró Moles, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina i Xavier Espot Miró, Ministres.

Després de comprovar els membres assistents a la reunió el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són dos quarts menys cinc de dotze del matí.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, la Comissió Permanent introduiria un nou punt en l'ordre del dia, al final del que s'acaba de llegir, que és el següent: un acord sobre les Ordinacions.

Si no hi ha cap.... Bé, llavors, per assentiment, inclouríem aquet nou punt en l'ordre del dia.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient també voldria incloure un nou punt a l'ordre del dia, referent a una constància en acta sobre l'obertura del nou centre hospitalari.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. S'accepta també per assentiment la inclusió d'aquest nou punt en l'ordre del dia.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sr. Síndic, voldria saber per quins motius no s'han posat en l'ordre del dia totes aquestes lleis que ja estaven en tràmit i que estaven a punt per tornar a passar i s'han tornat a quedar al calaix. Ens podria donar una explicació, si us plau?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, sobre el calendari legislatiu ja se n’ha informat oficiosament a un gran nombre de membres de la Cambra i, especialment, a la Comissió Permanent i a la mateixa Comissió Constitucional.

El calendari legislatiu que s’ha adoptat serà el següent: totes les lleis que s’han entrat fins al dia d’avui, i les que s’entraran abans del 31 de juliol, de l’1 d’agost, pràcticament el dilluns i el dimarts següent, s’examinaran en aquesta Cambra el 2 i 3 de setembre.

Les lleis seran totes les que han entrat fins ara —que són molt nombroses—, algunes que es van entrar ahir mateix, que venen de la Comissió de Benestar Social i les que s’entraran el dia 2 d’agost que ja estan adoptades per les Comissions Permanent i Constituent, i que són les següents: la del Reglament del Consell General, la Llei Electoral, la Llei del Tribunal Constitucional i la Llei Qualificada de la Justícia.

Totes aquestes lleis, tot aquest paquet de lleis, s’analitzaran en el si d’aquesta Assemblea els dies 2 i 3 de setembre, complint els tràmits previstos pel vigent Reglament de la Cambra.

No sé si amb això he pogut respondre a la inquietud del Sr. Garrallà.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Si em permet, Sr. Síndic, no he demanat això. Pensava que en aquest Consell almenys hi haurien una sèrie de lleis com la de l’INAF, la de les tarifes de FEDA, la de la Cambra de Comerç, que ja estan a punt i haurien pogut passar realment avui.

Aleshores, el que em preocupa, són els motius de per què no han pogut passar, per què no els han posat en l’ordre del dia.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, com li he dit, pot tenir la tranquil·litat que estaran adoptades el 2 i el 3 de setembre, si aquesta Cambra ho considera oportú.

Bé, abans de passar a l’ordre del dia, vist que els tres primers punts de l’ordre del dia versen sobre temes que estan interrelacionats, faria una declaració en nom de la Sindicatura i de la Comissió Permanent, sobre aquests tres punts.

Passaré, doncs, a donar-ne lectura:

La Llei dóna al Consell General el dret i el deure de controlar els comptes i, doncs, la gestió de la Seguretat Social Andorrana.

En l’exercici d’aquesta competència, el Consell General ha hagut de refusar fins avui l’acceptació dels comptes presentats pel Consell d’Administració de la CASS, degut a importants irregularitats tant de gestió com financeres, reglamentàries i legals.

En el curs d’aquests anys, les successives Comissions de Finances, de Benestar, Permanent i el Ple del Consell General, han examinat els comptes i han debatut sobre ells si bé, llur labor, com la dels demés auditors i altres professionals cuidats a recolzar-la tècnica-ment, s’ha vist enormement dificultada per l’obstaculització per part dels qui havien de facilitar les bases fàctiques perquè el Consell General pugui exercir efectivament el control.

D'aquesta manera i durant varis anys, en absència de documents, sense la base documental, amb informació parcial, truncada i no conforme a la veritat, no s'ha pogut arribar a esbrinar exactament i de manera clara, els comptes de la CASS.

El Consell General, però, ha continuat rebutjant els comptes per manca-li les proves jurídiques i fàctiques que haguessin permès aprovar-los.

L'obstaculització a la labor de control del Consell General ha fet que aquesta hagi estat més difícil certament, però no ha impedit que en el moment en què ha quedat aparent la possibilitat que les irregularitats en la gestió de la CASS, en la gestió de les reserves que són de la importància que ara es veu que revesteixen, les dues Comissions de Finances i Sanitat i Benestar Social es varen adreçar a la Comissió Permanent la qual, vetllant pels poders del Consell General, va adoptar l'acord unànim i urgent de posar l'afer en mans de la justícia, dipositant-se una denúncia a la Batllia, amb reserva d'eleva-la a querella en el moment oportú.

La Batllia, a partir de la denúncia formulada pel Consell General, va començar immediatament la instrucció del cas, que ara es troba protegida per la reserva sumarial decretada per evitar que el coneixement de les diligències que es practiquin per part dels avui encausats i dels eventualment encausables pugui dificultar el coneixement de la veritat, raó última de la instrucció.

És públic i notori que el sumari ha arribat ja a unes inculpacions concretes, especialment en la persona de l'ex-director de l'organisme. La instrucció, però, no s'ha acabat i es pot avançar que hi ha encara molts fets a esbrinar i moltes responsabilitats a avaluar.

Quan s'aixequi la reserva sumarial, el Consell General continuarà participant en la causa com a impulsor que ha estat de la mateixa. Farà les peticions processals i de fons que vagin essent necessàries i formularà querella quan i contra qui sigui oportú.

Ningú comprendria que baix el pretext de no donar alarma social i per una excessiva prudència, el Consell General no afrontés directament les realitats i tingués una actitud diferent de la que ha adoptat amb la denúncia i que ha de seguir mantenint.

L'afer és important, tant pels fets ells mateixos, gravíssims des del punt de vista de la moralitat i del dret penal, com per la repercussió en les finances públiques. No s'oblidi que el que està en examen és la gestió de les reserves financeres generades amb la suor de desenes, sinó de milers de treballadors durant vint-i-cinc anys i destinades a pagar la jubilació dels vells, les pensions de les vídues i dels orfes.

Entre els deures de l'Estat hi ha el de fer front a la situació actual i s'ha de fer de manera oberta, tota, definitiva i sense reserves, com correspon a un estat democràtic. S'ha de fer, també, sense que el nombre i la qualitat de les persones, quina actuació hagi de ser examinada per la justícia, sigui obstacle, fre o impediment.

El Consell General té l'obligació de denunciar, promoure i impulsar perquè s'aclareixin tots els fets, que es depurin les responsabilitats penals i civils, sigui qui sigui el qui en resulti implicat. Tothom ha de fer front a les seves responsabilitats. Ningú ha de sostreure's a la justícia que és igual per a tots, tant per als gestors de les reserves financeres com per als que han participat en actes immorals i il·legals a l'entorn de les mateixes com autors, còmplices, encobridors o protectors.

Som un estat, com ha quedat patent fa poques hores de manera definitiva, som un estat de dret, com ha quedat afirmat amb la Constitució. També en matèria de corrupció en el maneig dels fons públics hem d'actuar, doncs, com fan en els demés estats i com correspon a un estat de dret, referències i exemples de la qual cosa no manca avui en el món.

Deure capital de tot estat és defensar la moralitat pública i el dret, i el Consell General seguirà fidelment la màxima del manual Digest que diu "donar la mà i auxiliar a la justícia amb forces i diners quan sia menester, pues tot redunda en benefici de la terra".

Gràcies.

Demana a continuació al Sr. Secretari que llegís el punt número 1 de l'ordre del dia."

1. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions dels comptes de l'Administració General i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1991, així com de les corresponents auditories, i de les liquidacions de comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social dels anys 1989 i 1990.

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, procedirem, com és habitual, per la lectura de l'Informe de Finances."

El Sr. Secretari General:

"L'informe diu el següent:

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha examinat la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1991, en aquella part que afecta el seu àmbit d'actuació, a més dels documents d'auditoria corresponents, i ha tramitat els informes que la resta de Comissions legislatives han elaborat en compliment de la Llei General de les Finances Públiques. D'acord amb allò que disposa l'article 44, apartat 1 i 3, l'article 47, apartat 4, i l'article 54, apartat 2, de l'esmentada Llei, aquesta Comissió té l'honor d'adreçar a la V^a M.I. Sria. l'informe següent:

1. Quant a la liquidació de comptes de l'Administració General, en aquella part que afecta l'àmbit d'actuació d'aquesta Comissió, i a la liquidació de comptes del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

En relació a la liquidació de comptes de 1991 dels Serveis dependents del M.I. Sr. Cap de Govern, del Ministeri de Finances, i del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra la Comissió legislativa acorda no efectuar cap observació al seu contingut.

2. Quant als informes que han presentat la resta de Comissions legislatives.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, ha examinat els documents que li han tramès les Comissions legislatives d'Educació i Cultura (Document adjunt núm. 1), de Serveis Públics (Document adjunt núm. 2), d'Agricultura (Document adjunt núm. 3), de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Document adjunt núm. 4), d'Indústria i Comerç (Document adjunt núm. 5) i de Turisme i Esport (Document núm. 6) i ha acordat trametre'ls a la consideració del Ple del Consell General, sense formular-hi cap comentari previ.

Pel que fa l'informe de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient en l'àmbit que afecta l'Entitat Parapública Caixa Andorrana de Seguretat Social i atès

els treballs que han dut a terme conjuntament les Comissions legislatives de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i la d'Economia, Finances i CEE, s'acompanyen els comentaris que figuren en informe separat.

3. Quant a l'informe d'auditoria respecte els comptes de l'Administració General i del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, ha analitzat els documents titulats "M.I. Govern d'Andorra - Carta de comentaris i Recomanacions - 31 de desembre de 1991" i "Centre Nacional d'Informàtica - Carta de Comentaris i Recomanacions - 31 de desembre de 1991" juntament amb els informes de liquidacions i els estats financers corresponents, i considera oportú acceptar les orientacions comptables que s'hi esmenten i aconsellar-ne la seva adopció.

Això és tot el que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE té l'honor de portar al coneixement de la V^a M.I. Sria., amb el prec que tingui a bé donar-hi el tràmit adient."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Cap observació per part d'algun Sr. Conseller? Prosseguirem, doncs.

Llegirem els documents annexos per l'ordre que ha establert la Comissió d'Economia i Finances en el seu informe."

El Sr. Secretari General:

"El Número 1 diu:

La Comissió legislativa d'Educació i Cultura, ha examinat la liquidació de comptes i els document d'auditoria de l'exercici pressupostari de 1991, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació i ha acordat no realitzar cap observació al seu contingut.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V^a. M.I. Sria, als efectes escaients."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Alguna observació?

Si no hi ha cap observació, passariem a la lectura número 2."

El Sr. Secretari General:

"La Comissió legislativa de Serveis Públics, ha examinat la liquidació de comptes i els document d'auditoria de l'exercici pressupostari de 1991, corresponents al Servei de Telecomunicacions d'Andorra i a l'Administració General, en l'àmbit que li correspon.

L'esmentada Comissió ha acordat no realitzar cap observació al contingut dels mateixos.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V^a. M.I. Sria, als efectes escaients.

Document número 3:

La Comissió legislativa d'Agricultura, ha examinat la liquidació de comptes i els document d'auditoria de l'exercici pressupostari de 1991, en aquella part que afecta al seu àmbit d'actuació i ha acordat no realitzar cap observació ni remarca al seu contingut."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació, que el Sr. Secretari prossegueixi.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1991, en aquella part que afecta el seu àmbit d'actuació, a més dels documents d'auditoria corresponents, i ha decidit informar el següent:

A. Quant a la liquidació de comptes de l'Administració General, en aquella part que afecta l'àmbit d'actuació d'aquesta Comissió.

La Comissió ha examinat la liquidació de comptes de 1991 de la Conselleria de Benestar Social, Sanitat i Treball i ha acordat no efectuar cap remarca al seu contingut.

S'ha observat, però, que alguns Serveis presenten desviacions pressupostàries. Es per això que es demana, com ja es va fer en l'informe de la Comissió sobre la liquidació de comptes de 1990, que en l'elaboració dels futurs projectes de pressupost es calculin les necessitats del Servei de manera que s'ajustin més a la realitat.

Quant a l'informe d'auditoria, la Comissió ha considerat oportú acceptar les recomanacions comptables que s'hi esmenten, i aconsellar-ne la seva adopció.

B. Quant als comptes de les entitats parapúbliques:

1. Residència Solà d'Enclar

En relació a la liquidació de comptes presentada per la Residència Solà d'Enclar, la Comissió ha convingut no realitzar cap remarca ni observació al respecte.

La Comissió demana que s'apliqui estrictament el que s'estableix en els articles 13 i 14 del Reglament Administratiu d'aquesta Entitat, quan diu que:

“En tots casos, els residents hauran de pagar el preu de la pensió. El sol.licitant que no tingui els mitjans econòmics suficients per a satisfer el preu mensual de la pensió, ja sigui parcialment, ja sigui en la seva totalitat, haurà de fer una demanda escrita al Consell Executiu per a obtenir l'ajuda econòmica necessària, la qual li serà concedida si escau, previ informe de l'assistenta social.”

2. Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (S.A.A.S.)

La Comissió, prèvia anàlisi de la liquidació de comptes presentada pel SAAS i l'informe d'auditoria corresponent, demana, per segon any consecutiu, que es dugui a terme una millor gestió financera i una millor gestió general, per tal de reduir les despeses corresponents i arribar a un depurat control pressupostari.

Així mateix demana també que es prenguin les mesures necessàries encaminades a l'obtenció d'un més gran ajustament en les xifres comptables, recollint el que es diu en l'informe d'auditoria.

3. Caixa Andorrana de Seguretat Social (C.A.S.S.)

En l'informe de la Comissió de l'exercici de 1990 es proposava al M.I. Consell General que s'examinés globalment els comptes de la CASS per als anys 1989, 1990 i 1991, en quant aquesta Comissió hagués procedit a analitzar les liquidacions i informes d'audi-

toria per a l'exercici de 1991, proposta que es va aprovar en la sessió del Consell General de data 30 de novembre de 1992.

Vista la importància i transcendència del tema, la Comissió proposa que es celebri una sessió extraordinària del Consell General per tal de debatre els comptes de la CASS de 1989, 1990 i 1991, juntament amb una proposta de modificació del Reglament de la Seguretat Social Andorrana, per tal d'estructurar un sistema que permeti als poders públics acomplir els nous deures constitucionals, tot mantenint l'eficiència i l'eficàcia d'una gestió professionalitzada.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sobre aquest punt ampliarem la informació amb un informe complementari que passarà a llegir el Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“L'informe aquest és al que també feia esment el primer informe de la Comissió de Finances, i diu el següent:

Molt Il.lustre Senyor,

En relació a l'Entitat Parapública Caixa Andorrana de Seguretat Social i paral·lelament a l'Informe global pel que fa a la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1991, la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, presenta el següent INFORME ESPECIAL relatiu als comptes dels exercicis 1989, 1990 i 1991:

L'especial circumstància que es deriva de l'absència d'aprovació de les liquidacions de comptes de la CASS dels exercicis dels anys 1989 i 1990 en el moment en que el Consell General encetà el debat a l'entorn de la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1991, fa necessària una exposició prèvia dels antecedents que han portat a la situació actual.

1. Antecedents

La Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social en el seu informe de data 18 de gener de 1991 sobre les liquidacions de comptes i els informes d'auditoria corresponents a l'exercici pressupostari de 1989, va acordar no aprovar la liquidació de comptes de l'exercici de 1989 de la CASS, en aquella part que afecta les seves inversions financeres, en funció de les greus consideracions que contenia, sobre aquest apartat, el dictamen dels auditors, i proposava de convertir-se en Comissió d'Enquesta amb la finalitat d'obtenir, per mitjà de l'assessorament tècnic convenient, la informació complementària suficient, real i transparent que li mancava.

Per la seva banda, el Govern, una vegada analitzats els estats financers de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i després de les converses mantingudes entre els representants del Govern en el Consell d'Administració d'aquest organisme i el Director, Sr. Ubach, en la sessió de data 16 de maig del 1990 havia acordat:

- Prendre mesures oportunes per aturar l'actual política d'inversions de la CASS, reflectida en l'apartat d'Inversions Financeres Permanents dels Estats Financers de l'any 1989.
- Demanar al Consell d'Administració de la CASS que es procedís a la venda de les participacions en societats estrangeres de què es disposi, estudiant una fórmula

escalonada que no provoqui una desvaloració de la seva cartera, dins del mercat financer.

- Recolzar davant el Consell d'Administració de la CASS, una política d'inversions més conservadora, basada en actius de renda fixa i en la diversificació dins el mercat monetari.

Aquest acord havia estat tramés al Consell d'Administració de la CASS en les reunions de data 12 de juny i 26 de juny de 1990.

En la sessió del Consell General del 5 de març de 1991 es van examinar les liquidacions de comptes de l'Administració General i de les Entitats Parapúbliques corresponents a l'exercici de 1989, així com les corresponents auditories. El debat parlamentari va portar a modificar l'informe presentat per la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social substituint la proposta d'acord inicial, que deia així:

“En virtut dels articles 3, apartat 2, i 47, apartat 4, de la Llei General de les Finances Públiques, es proposa de no aprovar la liquidació de comptes de l'exercici de 1989 de la CASS, en aquella part que afecta les seves inversions financeres”.

El Consell General aprovà així, el 5 de març de 1991 l'acord següent:

“La Comissió legislativa proposa suspendre l'aprovació dels comptes de la CASS de l'exercici pressupostari de 1989 fins que la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social aporti a la consideració d'aquesta M.I. Assemblea, en un termini breu, l'informe que resulti de la Comissió d'enquesta”.

Per tant, en aquella sessió, es creava la Comissió d'Enquesta i no s'aprovaven els comptes de la CASS, ni els que es deriven de l'activitat que li és pròpia ni el que afecta a les inversions financeres.

Els tècnics assessors designats van emetre un informe complementari en el qual feien una distinció entre aquells punts en què els auditors afirmaven haver obtingut la documentació necessària, que els permetia rectificar l'informe d'auditoria inicial, i aquells punts on no solament no s'havia obtingut evidència fefaent d'alguns comptes financers de l'any 1989, sinó que es constatava que, en l'informe d'auditoria corresponent als estats financers de l'any 1990, aquesta situació s'havia agreujat pel que fa als punts no aclarits.

Encetada l'actual legislatura, la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient en el seu informe sobre la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1990, vist que ja disposava de la informació obtinguda per la Comissió d'Enquesta a més dels comptes auditats d'aquesta Entitat Parapública per als anys 1990 i 1991, va acordar de proposar que s'examinessin globalment els comptes de la CASS dels anys 1989, 1990 i 1991, quant es procedís a analitzar les liquidacions i informes d'auditoria per a l'exercici de 1991.

Aquesta proposta, fou novament formulada en l'Informe de data 11 de maig del 1993 relatiu als comptes de 1991, després d'una sèrie de treballs duts a terme per les Comissions legislatives de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i d'Economia, Finances i CEE, d'ençà el mes de novembre del 1992.

Concretament, a iniciativa de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, tingué lloc en data 17 de novembre de 1992 una reunió conjunta amb la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, per examinar la situació dels comptes de la CASS i, de manera especial, els resultats de la gestió de les inversions financeres.

En aquesta reunió s'examinà el treball "Anàlisi de la gestió financera portada a terme a la CASS els cinc darrers anys 1987-1991", elaborat per Ernst & Young per encàrrec de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient.

De l'examen d'aquell treball, en el qual es diu que:

"... arribem a la conclusió que la gestió financera portada a terme per la CASS ha suposat una pèrdua potencial de beneficis i, conseqüentment, una reducció de patrimoni respecte al que resultaria d'haver invertit tots els excedents en actius financers amb una rendibilitat del 8% (criteri conservador) no inferior a 5.000 milions de pessetes."

Ambdues Comissions van arribar al convenciment de l'existència d'un evident menyscapte en els resultats financers, amb possibles conseqüències patrimonials.

Ambdues Comissions trameteren còpia d'aquell anàlisi de gestió financera al Consell d'Administració de la CASS i en data 14 de desembre de 1992 convocaren conjuntament al Director de l'entitat, Sr. Antoni Ubach Mortes, per a què procedís a respondre a les conclusions d'Ernst & Young.

Com a resultat d'aquella confrontació i no podent-se satisfer de les explicacions del Sr. A. Ubach, les Comissions legislatives van considerar que els calia informació complementària, que fou sol·licitada per carta, tramesa pels dos Presidents de les Comissions en data 23 de desembre de 1992.

En aquesta carta es demana al director de la CASS la següent documentació:

1) Situació de les inversions financeres permanents i temporals detallades, al 30 de desembre de 1992, valorades al preu de cost i al preu de mercat, amb el següent desglossament:

- Inversions financeres de renda variable que cotitzen en borsa.
- Inversions financeres de renda variable que no cotitzen en borsa.
- Inversions financeres de renda fixa.
- Certificats de dipòsit.

2) Relació de les desinversions, detallades, efectivament realitzades l'any 1992, amb la següent documentació:

- Nom de la societat en la que s'havia efectuat la inversió financera.
- Cost de la inversió efectuada per la CASS, en pessetes corrents.
- Provisió per depreciació comptabilitzades per la CASS, afectant a aquesta inversió.
- Provisions per diferències de canvi comptabilitzades per la CASS, afectant a aquesta inversió.
- Altres provisions comptabilitzades per la CASS, afectant a aquesta inversió.
- Data de realització de les inversions financeres.

- En el cas que el propietari legal hagi estat una societat fiduciària, nom i adreça d'aquesta societat, així com còpia dels contractes de fidúcia.
- Data de la venda de la inversió financera.
- Preu de venda de la inversió financera.
- Nom de la societat compradora.
- Data o dates del cobrament real d'aquesta venda, o dates previstes de cobrament, amb els imports corresponents.
- Moneda en què s'ha realitzat la venda.

El Director de la CASS, atenent la demanda verbal de complement d'informació formulada en la reunió del 14 de desembre de 1992, feu una tramesa parcial en data 16 de desembre del 1992. Tanmateix, tarda varies setmanes fins que en dates 14 d'abril i 4 de maig de 1993, després de reiterades insistències de les Comissions legislatives, trameté part de la informació sol.licitada en la carta del 23 de desembre de 1992.

Una volta rebuda aquesta segona tramesa, la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient encomanà a Ernst & Young un nou treball, "Anàlisi comparativa de les inversions financeres, permanents i temporals, de la CASS, al 31 de desembre de 1992 amb la informació del 31 de desembre de 1991", que fou lliurat en 3 de maig de 1993.

Per la seva banda, la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, havent examinat aquest nou treball i escoltats novament els auditors, en data 7 de maig de 1993 va encomanar a Ernst & Young un darrer estudi, que porta el títol "Anàlisi de les operacions financeres", que fou lliurat el 17 de juny de 1993, el qual s'adjunta com a annex número 1.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE convocà els membres del Consell d'Administració de la CASS amb els quals s'entrevistà el dia 27 de maig de 1993.

El dia 14 de juny de 1993 ambdues Comissions mantingueren una nova reunió amb representants de la CASS per analitzar els darrers esdeveniments en relació a aquesta entitat, un cop s'havia fet pública la dimissió del Director, Sr. Antoni Ubach.

Posteriorment, en la sessió de la tarda del dia 21 de juny de 1993, ambdues Comissions legislatives, van examinar conjuntament el darrer document tramés per Ernst & Young (Anàlisi de les operacions financeres - juny de 1993).

Finalment, en una darrera reunió conjunta celebrada el dimarts 13 de juliol, una representació del Consell d'Administració de la CASS va presentar els treballs d'auditoria duts a terme per la firma Fàbregas & Mercadé SA.

Aquesta reunió se celebrà, a requeriment de les dues Comissions legislatives, com a continuació de la que s'havia mantingut el 14 de juny.

En el decurs d'aquesta reunió, ambdues Comissions van examinar la documentació que havia estat tramesa el mateix dia als seus respectius Presidents per Fàbregas i Mercadé SA, per indicació del President del Consell d'Administració de la CASS i que és la següent:

- Informe sobre els moviments o transaccions extraordinàries que han tingut conseqüències patrimonials significatives per la CASS, succeïts en el període del 17 de novembre al 31 de desembre de 1992.

- Informe sobre els moviments de les inversions financeres permanents i els préstecs reflectits en les inversions financeres temporals de la CASS des de l'1 de gener de 1993 fins al 28 de maig de 1993.

- Informe sobre les dades registrals de les societats sol·licitades per la CASS al 31 de desembre de 1992.

Atesa la informació rebuda, comparada i contrastada amb els resultats de l'informe d'auditoria de l'exercici de 1991 d'Ernst & Young efectuat per compte del Consell General i amb els tres treballs d'anàlisi complementària encomanats per les dues Comissions legislatives, ambdues Comissions van constatar l'existència d'indicis suficients per a presumir que s'ha donat no solament una deficient gestió dels fons de la CASS per part del seu responsable estatutari, sinó que, molt probablement, diverses malversacions i potser, fins i tot, altres actuacions delictuoses.

En conseqüència, i per unanimitat, les Comissions legislatives de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i d'Economia, Finances i CEE, van acordar:

Primer.- Informar amb caràcter d'urgència la Comissió Permanent del Consell General, de la situació actual de la gestió dels fons de la CASS, després de les darreres auditories rebudes i de la documentació tramesa pel Consell d'Administració de la CASS.

Segon.- Demanar a la Comissió Permanent que, amb caràcter d'urgència i sense esperar a la reunió del Ple del Consell General, procedís a instar les actuacions legals davant l'autoritat judicial que escaigui, i d'acord amb el Codi de Procediment Penal, contra el Sr. Antoni Ubach Mortes i altres eventuals responsables.

Tercer.- Coordinar les actuacions del Consell General amb el Govern i, en la mesura que calgui, amb el Consell d'Administració de la CASS.

2. Informes i treballs d'auditoria

Més enllà de l'exposició cronològica dels antecedents, convé posar de manifest que en els informes d'auditoria de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de l'exercici de 1991 continuen apareixent observacions, altament preocupants, relatives a la gestió de les inversions financeres, on s'indica que:

1.- "De la totalitat de la xifra de préstecs a curt termini i avançaments atorgats a compte per l'adquisició d'accions incloses a l'immobilitzat financer, no hem obtingut documentació fefaent en quant a la titularitat i en quant al bon fi en relació a la inversió feta a Luis Mejía SA, per 1.413 milions de pessetes. Per altra banda, existeixen avals enfront de bancs, a favor de Luis Mejía SA atorgats per la CASS, per 541 milions de pessetes que, segons hem estat informats, hauran d'ésser satisfets. Creiem que, en conjunt, podria produir-se una pèrdua significativa en aquesta operació."

2.- "La Cass és titular de les accions representatives del capital social d'Eurodas Holding NV que, a la vegada, és titular de les accions d'Eurodas Holding BV, a la que la CASS li té atorgat, a través d'Eurodas Holding NV, un préstec per un import de 4.561 milions de pessetes i té reconeguts interessos meritats per 311 milions de pessetes. Eurodas

Holding BV manté inversions a diferents societats, però el 60% del valor de la seva cartera correspon a una inversió en una societat que cotitza a la Borsa espanyola, la cotització de la qual ha experimentat una caiguda substancial que comporta una sobrevaloració de la cartera de valors d'Eurodas Holding BV de l'ordre del 46% (1.972 milions de pessetes). Aquesta pèrdua de valor crea dubtes sobre el valor net d'Eurodas Holding NV i sobre la recuperabilitat del préstec i interessos (4.962 milions de pessetes) atorgat per la CASS a Eurodas Holding BV, i, consegüentment, entenem que la CASS hauria de dotar una provisió de 2.670 milions de pessetes.”

3.- “Durant l'exercici, la CASS ha venut determinades accions de la seva cartera a la seva filial Eurodas BV al valor de cotització de la data de venda, la qual va produir un benefici de 234 milions de pessetes. Degut a que no es tracta d'una plus-vàlua materialitzada entre parts independents, aquest benefici no s'hauria d'haver reconegut.”

D'altra banda, de l'informe “Anàlisi de les operacions financeres - juny 1993” es pot extreure el següent:

- 1.- No és veritablement cert, com s'ha dit, que s'hagin dut a terme desinversions.
- 2.- Sí que s'han produït, contradictòriament, inversions significatives, encara que les dues més importants ja estaven compromeses, malgrat l'oposició expressada pel Govern davant el Consell d'Administració de la CASS, d'ençà 1990.

Així mateix, sobre totes les dades treballades fins a la data, els auditors creuen que ja poden sintetitzar la situació de la CASS en quatre punts:

- 1.- Concentració de la cartera en inversions d'alt risc.
- 2.- Rendiment financer obtingut de les inversions, nul, si més no negatiu.
- 3.- Les inversions reals han estat gairebé simbòliques. D'altres més importants estan encara pendents de cobrament o procedeixen d'una conversió d'accions en obligacions amb un rendiment del 3%, la qual cosa suposa un cost prou important per a la CASS.
- 4.- La situació actual pot haver, fins i tot, compromès la tresoreria de la CASS.

Així doncs, i en conclusió, ambdues Comissions consideren que no és funció d'una Entitat Parapública de la naturalesa de la CASS, realitzar inversions financeres de caire especulatiu. Pel contrari, cal restablir l'orientació general que permeti a la CASS assegurar el manteniment de la rendibilitat dels diners que componen el seu patrimoni.

3. Proposta

Atesos tots els antecedents ressenyats la Comissió d'Economia, Finances i CEE ha acordat, unànimement, proposar el següent:

1r.- Aprovar els comptes de la CASS dels exercicis de 1989, 1990 i 1991 que corresponen a l'activitat ordinària de l'Entitat.

2n.- Pel que fa a la gestió dels béns patrimonials situats en inversions financeres, deixar constància que els resultats són els que s'indiquen en les liquidacions de comptes presentats per la Cass i posteriorment auditats, però, ateses les observacions i excepcions presentades en les auditories, no es procedeix a la seva aprovació.

Es destria així l'enregistrament dels resultats comptables, que permet donar per superat el tràmit d'examen parlamentari de la liquidació de comptes de la CASS dels anys 1989,

1990 i 1991, de l'aprovació de la gestió de la direcció de l'entitat, que no solament no s'aprova, sinó que es censura i blasma, no solament pels tres exercicis examinats, sinó també per la gestió duta a terme pels anys 1992 i part del 1993, fins a la data de la dimissió del Sr. Ubach.

3r.- Que es faculti a la Comissió legislativa d'Economia Finances i CEE perquè nomeni una Comissió Tècnica, amb la finalitat de vetllar, supervisar, i analitzar l'evolució de les inversions financeres efectuades i la seva desinversió, per tal que la situació actual es recondueixi en base a principis d'oportunitat i eficàcia econòmica.

Això és tot el que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE té l'honor de portar al coneixement de la V^a M.I. Sria., amb el prec que tingui a bé donar-li el tràmit adient.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“En el punt 3 de la proposta, es proposa que es faculti una Comissió Tècnica només, i em sembla que ha de ser la Comissió de Finances la que segueixi a la Comissió Tècnica. No pot ser directament una Comissió Tècnica.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, Sr. Torres, si vol anem una mica més enllà del que demana.

La Comissió Permanent va examinar el tercer punt de les propostes que presenta la Comissió d'Economia i Finances, i voldria aportar-hi una lleugera modificació, entre altres coses amb la finalitat de coordinar tant les accions judicials que ha pres el Consell, que en virtut del Reglament del propi Consell han d'estar encomanades a la Comissió Permanent, que és la que vetlla pels poders de l'Assemblea.

Llavors, la proposta seria la següent —en relació sobre el punt 3 de l'informe d'Economia i Finances, com deia anteriorment—: en relació amb el seguiment de la gestió de la CASS a través d'una Comissió, proposat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE i atès que és la Comissió Permanent la que segueix les accions judicials en relació a aquesta mateixa entitat parapública, es precisa que quan la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE analitzi la gestió de la CASS, serà presidida per la Sindicatura, d'acord amb allò que preveu el Reglament del Consell General.

Llavors la proposta, si recull l'assentiment de la Cambra, aniria en el sentit que acabo d'esmentar. Vista la importància del tema i la seva transcendència, la Comissió Permanent va creure que era oportú que hi hagués, a través de Sindicatura, una coordinació entre la Comissió d'Economia i Finances que encarregarà a una Comissió Tècnica de fer el seguiment dels moviments financers de la CASS, amb les accions judicials que, en virtut del Reglament —com deia anteriorment—, corresponen a la Comissió Permanent.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo també anava en la mateixa direcció que el Sr. Torres. Trobo d'acord la nova proposta però, a part també, en la pàgina número 8 de l'informe que acabem de llegir, es fa referència a tres informes de l'auditoria que fa el Consell d'Administració de la CASS —de Fàbregas & Mercadé— però, en canvi, a la documentació que se'ns envia no s'hi adjunten els tres informes.

El que demanaria és que els tres informes es facin arribar a tots els Consellers Generals.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, efectivament, no figuren com a annexos perquè no estan tramesos a les Comissions, però crec que no hi ha cap impediment per part de les Comissions esmentades, de Benestar Social i d’Economia i Finances, perquè es trametin aquests informes presentats pel Consell d’Administració de la CASS al conjunt dels membres de la Cambra.

És a dir, que es procedirà a la tramitació —probablement aquesta mateixa tarda— a la resta de Consellers Generals. No hi haurà cap problema.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies, Sr. Síndic.

M’adhereixo a la proposta que acaba de fer el Sr. Dolsa, però en relació a la proposta que formula la Sindicatura penso que el Reglament ja ho preveu. No vull entrar en cap classe de discussió, però la Sindicatura, sempre que ho requereixi, pot presidir qualsevol reunió de qualsevol Comissió legislativa. Per tant, no cal un acord del Consell; això ja està contemplat en el Reglament.

Per una altra part, també voldria que quedés molt clar l’esperit de la Comissió de Finances en el sentit de la Comissió Tècnica. La Comissió Tècnica —i penso que tothom ho té clar— es nomenaria en el sentit que la justícia, per una part, ja buscarà el que ha de buscar i les responsabilitats pertinents però, per un altre costat, la responsabilitat d’Estat vol que donem una solució al fons d’inversió d’aquí a endavant i que tingui un tractament molt més acurat del que ha tingut.

Són dues vessants que són importants: per una part, la de la justícia; de l’altra part, el vetllar per aquest fons d’inversió i la gestió d’aquest fons d’inversió.

Per tant, penso que caldria fer aquesta matisació molt clarament, Sr. Síndic, i que Sindicatura sempre que ho vulgui ho pot presidir. Ja ho diu el Reglament, no cal que es prengui un acord avui aquí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, efectivament, però en aquest cas serà President de fet, Sr. Ramon Canut, per coordinar totes les accions.

Alguna intervenció més?”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Després de tota la informació que aquesta Cambra acaba de rebre, la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient voldria dir que va manifestar en l’informe sobre la liquidació de comptes de l’exercici pressupostari de 1990, la qual cosa va tornar a recordar en l’informe de data 11 de maig de 1993 sobre els comptes del 1991, on es deia que s’havia de procedir a modificar el Reglament de la Seguretat Social Andorrana, treball que està pràcticament enllestit.

Els principals punts que contempla aquesta modificació són els següents:

- Canvi de l’estatut de la gestió, aplicant criteris d’economia, d’eficàcia i d’eficiència dels recursos generats per les cotitzacions.

- Vetllar perquè les prestacions es donin amb l'adequada relació qualitat/cost i assegurar l'equilibri econòmic o financer tant a curt com a llarg termini.
- El Govern i el Consell General tindran una funció de tutela sobre la CASS per permetre un control efectiu i eficaç tant de legalitat com d'una bona gestió.
- Canvi en la modalitat d'elecció i de composició del Consell d'Administració de la CASS.
- Es fixen les funcions del Director.
- S'estableix clarament els camps on la CASS podrà invertir, determinant els requisits perquè es realitzin amb el màxim de garantia.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Gràcies per aquesta informació de la Comissió legislativa de Benestar Social.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic.

És només per una informació, perquè en l'annex que hem acompanyat l'informe sobre la qüestió de la Seguretat Social, hi ha un error a la pàgina 11. És només perquè els Srs. Consellers ho tinguin present.

Hem rebut una carta dels auditors que així ho fan remarcar, nosaltres ja ho havíem detectat quan vam preparar l'informe, i és a les conclusions, quan es diu que hi ha una conversió en obligacions al 3%, això ja ho diu la Comissió, la xifra bona és el 3%. A la pàgina 11 de l'informe d'Ernst & Young, per error, hi figura 13%.

Només que els membres del Consell sàpiguen que és 3% i ja enviarem còpia de la carta dels auditors explicant que han tingut aquest error de mecanografia.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, sobre aquest mateix punt 3 és inversions o desinversions?”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Desinversions. O, en aquest cas, hauríem de dir preteses desinversions. En tot cas és perquè, evidentment, no és el mateix un 3% que un 13%.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“També rectificariem aquest punt perquè s'ha transcrit inversions quan era desinversions. D'acord.

Si no hi ha cap més observació ...”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, abans de passar a un altre tema, voldria fer una declaració.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sra. Maria Reig, no està esgotat el tema encara. Venen dos punts de l'ordre del dia que fan referència al tema de la CASS.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, doncs ja faré la manifestació més tard.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, si no hi ha cap més observació, donaríem per aprovades les propostes d'acord, amb la matisació del punt 3 que ha quedat aclarida per les diferents intervencions que hi ha hagut, que ens formula la Comissió d'Economia i Finances en el seu informe.”

El Sr. Secretari General:

“El següent informe diu:

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat les liquidacions de comptes i els documents d'auditoria corresponents a l'exercici pressupostari de 1991, en aquella part que afecta al seu àmbit d'actuació, i ha acordat d'informar el següent:

A. Als comptes de l'Administració General.

La Comissió ha examinat els comptes dels Departaments de Comerç i d'Indústria i ha acordat no efectuar cap remarca ni observació al seu contingut.

B. Als comptes de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA).

En relació a la liquidació de comptes presentada per l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra, la Comissió ha acordat no efectuar cap observació al seu contingut.

Això és tot el que tenim l'honor d'informar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap demanda a formular al Sr. Director de l'Entitat Parapública de FEDA passariem al següent punt de l'ordre del dia, o sinó li demanariem que s'incorporés a la sala.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Solament era per posar-li una sèrie de preguntes al Sr. Cereza.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Llavors demanariem al Sr. Cereza, Director de FEDA, que s'incorporés.

Abans de passar la paraula al Sr. Enric Dolsa, és sobre l'anàlisi dels comptes, d'acord?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, la pregunta que li vull posar no és el primer any que li poso sinó que, amb aquesta, serà la quarta vegada i és sempre sobre el tema de Nord Andorra d'Ordino. I encara que no afecti els comptes directament, vostè, Sr. Síndic, se'n recordarà perfectament de quan era membre d'aquesta Cambra, que amb la liquidació de comptes de l'any 90, amb la del 91, amb la del 92 i, un anys més, amb la del 93, voldria saber com està el tema de la negociació amb Nord Andorra perquè, com podrà comprovar, cada dia es nota més que la seva infraestructura està totalment caduca.

Aleshores, sempre se m'ha dit aquí que això anava per bon camí —des de l'any 90— però el resultat efectiu no el veig. Fins i tot li recordaré una vegada més, i ja ho sap el Sr. Cereza, que hi ha una carta de l'any 91, per unanimitat, que el Comú d'Ordino envia al Cap

de Govern perquè es negociï la compra, i voldria saber com està perquè els resultats positius diria que més aviat són molt negatius els quins tinc.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Abans de passar la paraula al Sr. Cereza, el Sr. Cap de Govern l’ha sol·licitada.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, crec que aquesta és una pregunta que correspon contestar al Govern i no al Director General de FEDA.

El Govern, en el seu moment, va fer una demanda pública d’oferta per fer l’estudi de viabilitat de l’adquisició de les companyies distribuïdores d’electricitat d’Andorra.

Això s’ha donat a una empresa especialitzada —em sembla que és Ernst & Young, si no m’equivoco— i es compta tenir l’informe —si no m’equivoco— dins d’agost/setembre. No podem dir res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna precisió més, Sr. Enric Dolsa?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Voldria saber quan se’ls hi va demanar aquest informe, Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Ministre d’Agricultura, Comerç i Indústria:

“Aquest informe es va demanar durant el mes d’abril del 93.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, solament és per fer constar en acta que des de la liquidació de comptes i l’aprovació del pressupost de l’any 90 vinc reclamant el mateix, i no des de l’abril del 93.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna precisió més sobre l’estat de comptes adreçada, aquesta vegada, al Sr. Director de FEDA?”

Si no hi ha cap més demanda donaríem les gràcies al Sr. Director i passariem a la lectura de l’Informe de Turisme i Esport.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa de Turisme i Esports ha examinat la liquidació de comptes i els documents d’auditoria de l’exercici pressupostari de 1991, corresponents a l’Administració General en l’àmbit que li correspon.

L’esmentada Comissió ha acordat no realitzar cap observació al contingut dels mateixos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, donaríem per aprovats els comptes de l’any 91, amb l’excepció, òbviament, del punt dos de l’informe de Finances.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Em voldria dirigir al Sr. Cap de Govern per dir:

La liquidació de comptes del Pressupost de l'Administració General de l'any 91 que heu presentat, mostra com alguns conceptes pressupostaris han estat objecte de modificacions, considerant-los com crèdits ampliables.

Tenint en compte que l'article 19 punt 2 de la Llei General de les Finances Públiques diu que “tindran el caràcter d'ampliables els crèdits que, proposats pel Govern amb aquest caràcter, es recullin a la Llei de Pressupost i altres Lleis que tinguin incidència pressupostària. El caràcter ampliable del crèdit serà en funció de la recaptació dels drets que li siguin afectats o d'un reconeixement legal dels drets de naturalesa similar als aprovats com ampliables”.

Atès que el Consell General no va aprovar cap Llei de Pressupost de l'any 1991, i tenint en compte que, atesa la temporalitat de la Llei de Pressupost de 1990, la vigència d'aquesta acabava el 31 de desembre de 1990, Vostè, durant l'any 1991 —segons el meu criteri— no es podia acollir a una Llei de Pressupost no prorrogada.

Dic això perquè en les diferents seccions a les que a continuació faré referència i que sumen, aproximadament, un total de 748 milions de pessetes i que Vostè va realitzar com a crèdits ampliables, penso que no estan dins de la legalitat que marca la Llei General de Finances.

Aquests crèdits es troben en les seccions següents:

Secció 2 (Serveis Cap de Govern)	62.227.000
Secció 3 (Finances)	14.494.000
Secció 4 (Educació i Cultura)	130.323.000
Secció 5 (Serveis Públics)	53.650.000
Secció 6 (Agricultura, Comerç i Indústria)	1.101.000
Secció 7 (Treball i Benestar Social)	20.957.000
Secció 8 (Turisme i Esports)	468.000
Secció 9 (Operacions Financeres)	465.000.000

Per tant, no puc aprovar la liquidació de comptes de l'Administració General de l'any 1991 que heu presentat, i pel mateix motiu que ja no vaig aprovar en el seu moment el Projecte de Pressupost de l'any 1991. Dic això perquè el seu Govern hauria d'haver funcionat en base a les dotzenes parts del pressupost votat per l'any 1990 pel que fa les despeses de funcionament i amb els crèdits plurianuals pel que fa les despeses d'inversió.

En realitat, el seu Govern, mitjançant l'aplicació de transferències de crèdits i de crèdits ampliables, aquest últims, si ens atenim a l'article 19 anteriorment citat, són de dubtosa legalitat i, per tant, Vostè va executar una mica el Pressupost que va voler.

Per acabar, vull remarcar d'una manera significativa que pel que fa les inversions, Vostè tenia un Pressupost de 14.843 milions i només en va liquidar 6.004, mentre que les despeses corrents liquidades han estat de 8.724 milions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més intervenció, constaria com una constància en acta el que ha dit el Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“No, no és una constància en acta. És una explicació de perquè no aprovo els comptes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. És una explicació de vot.

Doncs, donaríem per aprovats els comptes amb l’excepció com ja he dit anteriorment, donant les gràcies als Directors de les parapúbliques i dels serveis de l’Administració General per la seva presència avui aquí, i constatar que si no s’ha requerit la seva presència és perquè aquests comptes són clars.

Gràcies als Srs. Directors i passariem ...”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Voldria fer una manifestació en nom propi.

Fa pocs dies, el Consell General ha interposat, davant de la justícia, una denúncia per determinar responsabilitats en la gestió del fons de vellesa de la CASS.

Aquesta acció enèrgica, però, feta en el compliment de les obligacions del Consell, hauria de veure’s secundada per una actitud permanent d’exigència i vigilància per part de la institució legislativa. Els diners no se’n van només per presumptes irregularitats de gestió del fons; també se’n van per la falta de prevenció, el no compliment de la normativa en alguns casos, la persistent falta de normativa en altres, o, senzillament, la desorganització, provoquen any darrera any, en les finances de la CASS i de retruc en les de l’Estat, un increment espectacular de les despeses que, que si no s’atura, pot arribar a fer-se insuportable fins i tot per la mateixa CASS.

Les despeses per malaltia han passat entre l’any 90 i el 91 de 1.650 milions a 1.989 milions de pessetes, és a dir, un increment de més del 20%. Si fem la projecció fins a les previsions per al 93, tenim que les despeses per malaltia s’han incrementat en els tres darrers anys de 1.650 milions a 2.400 milions, és a dir, un 50%. A més, l’entrada en funcionament del nou Centre Hospitalari preveu un increment dels costos al voltant d’un 40%, que pot resultar prohibitiu per a les finances de la CASS.

Així mateix, les despeses per accident han crescut, en tres anys, un 78% i les despeses per maternitat un 61%, degut al poc control i en la falta d’una política d’immigració.

En el cas de les baixes passa el mateix: les baixes per malaltia s’han incrementat en tres anys un 110%; les baixes per accident un 91%, i les baixes per maternitat un 87%.

Part dels alts costos són conseqüència directa d’un increment de les actes mèdiques que, per exemple, l’any 91 es van augmentar un 21%. Durant l’any 91 es van realitzar a Andorra un total de 1.023.970 actes mèdiques que, per una població de 60.000 habitants, és una xifra notòriament exagerada.

Tot plegat deriva de la falta de prevenció, de l’incompliment de la normativa i, també, de l’“alegria” amb què es procedeix a la despesa, sense un control adequat d’actes com anàlisis, radiografies, transport sanitari o les mateixes estades hospitalàries.

La no existència de controls i d’inspeccions suficients i, en definitiva, d’una política que afavoreixi la prevenció, l’organització i el rigor és el que provoca l’augment imparabile d’unes

despeses que en bona part són sobredimensionades per la proliferació d'actes clíniques que poden semblar exagerats o, senzillament, innecessaris.

En els accidents de treball, per exemple, és on es denoten més els resultats de la falta de prevenció. Un informe intern del Servei d'Avaluació i Activitat Assistencial de la CASS, corresponent a dades dels anys 89 i 90, denuncia, en les seves conclusions, la falta d'aplicació de la normativa vigent en matèria de seguretat en el treball i mesures preventives. El mateix informe diu que només en el sector de la construcció, la utilització del casc reglamentari podia haver evitat el 58% dels traumatismes cranials produïts l'any 90. També diu que el 89% de les lesions als ulls dins del sector de la construcció (que són el 61% del total de les lesions als ulls) van ser provocades per cossos estranys que es podrien haver evitat amb la utilització de les ulleres protectores.

És urgent, doncs, que les institucions implicades —el Govern i el Consell— emprenguin una política per aplicar el rigor en la despesa sanitària. I aquest rigor només podrà ser fruit d'una nova situació que s'ha de crear a partir de les accions següents:

- 1.- El compliment estricte de les lleis i dels reglaments.
- 2.- La creació de noves lleis i reglaments en totes les àrees i aspectes on siguin necessaris.
- 3.- L'establiment i el seguiment d'una política preventiva en tots els àmbits.
- 4.- La fixació i el compliment de les degudes mesures de planificació, organització i control a tots els nivells."

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

"Mercès, Sr. Síndic.

Trobo molt lloable el treball que ha fet de recerca la Sra. Maria Reig, i considero que amb aquesta constància en acta, que qualsevol Conseller la pot fer quan convingui en el Consell General, crec que hauria valgut la pena —i aquest any no sé si es farà o no— que des del Govern es faci un debat d'orientació política no solament en sanitat, sinó en molts altres aspectes. Hauríem de fer veritablement aquí un debat d'orientació i saber l'increment dels costos, la rendibilitat, i veure cap on projectem el futur d'Andorra.

Doncs, crec que seria en aquell moment quan s'hauria de fer aquest debat, i no avui en l'aprovació dels comptes. Però, bé, ja que veig que tothom va fent constàncies alabant el treball de cada una de les seves Comissions, constato que com que només soc membre de la Permanent, de la Constituent i d'Agricultura i no tinc cap presidència, penso que si un dia es fa el debat d'orientació política aquí, també manifestaré llavors el que crec que s'ha de manifestar, no solament en l'aspecte de sanitat sinó en molts altres aspectes que interessen a l'opinió pública i interessen avui en dia a tots els sectors del nostre país."

El M.I. Sr. Síndic General:

"El Sr. Enric Dolsa i potser que tanquéssim el tema, ja que queden bastants punts en l'ordre del dia."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"He de dir que estic totalment d'acord amb el Sr. Miquel Aleix però, o molt m'equivoco, o el termini del discurs d'orientació política em sembla que ja ha passat."

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Abans d’acomiar els Directors Generals, m’agradaria que comparegués el Sr. Enric Bartumeu, Director en funcions de la CASS, o substitut, perquè posés una mica en manifest aquesta constància en acta meva.

Penso que és de l’interès de tots que coneguem per ell mateix la seva preocupació amb aquest increment notable que hi ha de les despeses de sanitat a Andorra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sra. Maria Reig: se’ns fa difícil de passar al Sr. Enric Bartumeu perquè tenim que procedir a la seva ratificació en el punt de l’ordre del dia següent.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, no és que vulgui anar en contra de la Sra. Maria Reig, però crec que el Sr. Enric Bartumeu avui seria millor no deixar-lo comparèixer, i no perquè no estigui d’acord amb el que pugui dir, però penso que el tema de la CASS avui, en aquest moment, està en mans del poder judicial i penso que el que no hem de fer avui és polemitzar, ni molt menys.

Llavors, crec que —i demanaria a la resta de la Cambra què en pensa— el que hem de fer avui és deixar fer la feina al poder judicial i nosaltres no tenim perquè polititzar res aquí, en aquest moment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més intervenció, passariem justament al punt següent, que és el punt número dos.”

2. Notificació de la dimissió del Sr. Antoni Ubach Mortes com a Director de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (Reg. núm. 494-A/93), i ratificació, si escau, del nomenament del Sr. Enric Bartumeu com a Director en funcions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (Reg. núm. 509-A/93).**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Crec que la recomanació que ens ha fet el Sr. Enric Dolsa és escaient. L’únic que potser em permetria, en nom del Consell i de la Sindicatura, és agrair al Sr. Enric Bartumeu, que està present a la sala, d’haver assumit, en un moment difícil, aquestes funcions.

Crec que era important que fos la seva persona qui ho assumís, perquè té un coneixement de la funció interna d’aquesta institució, i crec que la decisió del Consell d’Administració ha estat molt encertada i que la Cambra, en aquest moment, li donarà un recolzament moral i de suport per dur a bé la tasca difícil que se li ha encomanat.

Si no hi ha cap més intervenció, passariem al tercer punt.

Donem, òbviament, per ratificat el nomenament del Sr. Enric Bartumeu. Suposo que ha quedat clar.

Enric Bartumeu Maza, perquè el seu pare es diu Enric Bartumeu també; que no hi hagi cap confusió al respecte.”

3. Informació sobre les accions judicials adoptades en relació a la situació dels comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem a llegir la certificació; la resta de la informació ja us l’he formulada en la declaració inicial. És a dir, que s’ha fet un primer pas, però el Consell i la seva representació, en aquest cas la Comissió Permanent, continuarà seguint de prop aquest tema i actuant dins els termes que fixa la pròpia certificació al posar la denúncia judicial i amb les possibles conseqüències que se’n puguin derivar després del coneixement del sumari que tindrà el Consell General pròximament, esperem.

Demanaria al Sr. Secretari que llegís la certificació.”

El Sr. Secretari General:

“La certificació diu el següent:

Francesc Puigdemasa Just, com a Adjunt a la Secretaria General del Consell General del Principat d’Andorra,

CERTIFICA:

Que de l’acta núm. 16/93, corresponent a la sessió de la Comissió Permanent del dia 13 de juliol de 1993, amb l’assistència dels Srs. Jordi Farràs Forné, Síndic General, Josep Marsal Riba, Subsíndic General, dels Srs. Josep Areny Fité, Jordi Torres Alís, Albert Pujal Trullà, Albert Gelabert Grau, Jaume Bartumeu Cassany, Joan Santamaria Terré i Miquel Aleix Areny, Consellers Generals i del Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern i Antoni Armengol Aleix, Ministre de Relacions Exteriors, es desprèn el següent:

“Essent les 19.00 hores, el Sr. Síndic General assenyala que en el dia d’avui s’ha celebrat una reunió conjunta entre les Comissions legislatives d’Economia, Finances i CEE i la de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient amb el President del Consell d’Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS), i que ambdues Comissions han delegat al Sr. Jaume Bartumeu perquè comparegui amb caràcter d’urgència davant la Comissió Permanent amb la finalitat d’informar-la.

Demana al Sr. Jaume Bartumeu que vulgui informar a la Comissió Permanent dels acords presos.

El Sr. Jaume Bartumeu dóna lectura als acords adoptats aquest matí per ambdues Comissions, en els termes següents:

“Aquest matí, entre les 11.00 hores i les 14.15 hores, s’ha mantingut una reunió conjunta de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i la Comissió legislativa d’Economia, Finances i CEE, amb la finalitat d’escoltar i comentar l’exposició dels treballs d’auditoria duts a terme per la firma Fàbregas & Mercadé SA, per encàrrec del Consell d’Administració de la CASS, d’acord amb el requeriment expressament formulat per ambdues Comissions al Consell d’Administració de la CASS en el decurs d’una anterior reunió conjunta celebrada el dia 14 de juny de 1993.

Han assistit a la reunió, per part de la CASS el Sr. Christian Pérez, President del Consell d’Administració de la CASS, Sr. Enric Bartumeu, Director en funcions de la CASS, acompanyats per la Sra. Mercè Martí de Fàbregas & Mercadé SA.

Alhora l'empresa auditora ha fet arribar a la Sra. Maria Reig Moles i al Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en les seves qualitats de Presidents de cadascuna de les Comissions legislatives, una carta mitjançant la qual tramet, per indicació del President del Consell d'Administració de la CASS, la següent documentació:

- Informe sobre els moviments o transaccions extraordinàries que han tingut conseqüències patrimonials significatives per la CASS, succeïts en el període del 17 de novembre al 31 de desembre de 1992.
- Informe sobre els moviments de les inversions financeres permanents i els préstecs reflectits en les inversions financeres temporals de la CASS des de l'1 de gener de 1993 fins al 28 de maig de 1993.
- Informe sobre les dades registrals de les societats sol.licitades per la CASS al 31 de desembre de 1992.

Rebuda la informació i escoltades les respostes i comentaris a les preguntes i peticions d'aclariments que han formulat els membres d'ambdues Comissions legislatives, els representants de la CASS i de l'empresa auditora s'han retirat.

Atesa la informació rebuda, comparada i contrastada amb els resultats de l'informe d'auditoria de l'exercici de 1991 d'Ernst & Young efectuat per compte del Consell General, i dels treballs:

- Anàlisi de la gestió financera portada a terme a la CASS en els cinc darrers anys, 1987 - 1991.
- Anàlisi comparativa de les inversions financeres, permanents i temporals, de la CASS, al 31 de desembre de 1992 amb la informació del 31 de desembre de 1991.
- Anàlisi de les operacions financeres al juny de 1993, encomanats respectivament per les Comissions legislatives de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, els dos primers, i d'Economia, Finances i CEE, el darrer, ambdues Comissions han constatat l'existència d'indicis suficients per a presumir que s'ha donat no solament una deficient gestió del fons de vellesa de la CASS per part del seu responsable estatutari, sinó que, molt probablement, diverses malversacions i potser, fins i tot, altres actuacions delictuoses.

En conseqüència, i per unanimitat les Comissions legislatives de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient i d'Economia, Finances i CEE, han acordat:

Primer.- Informar amb caràcter d'urgència la Comissió Permanent del Consell General, que es troba reunida aquesta tarda, de la situació actual de la gestió dels fons de vellesa de la CASS, després de les darreres auditories rebudes i de la documentació tramesa pel Consell d'Administració de la CASS.

Segon.- Demanar a la Comissió Permanent que, amb caràcter d'urgència i sense esperar a la reunió del Ple del Consell General, procedeixi a instar les actuacions legals davant l'autoritat judicial que escaigui, i d'acord amb el Codi de Procediment Penal, contra el Sr. Antoni Ubach Mortes i altres eventuais responsables.

Tercer.- Coordinar les actuacions del Consell General amb el Govern i, en la mesura que calgui, amb el Consell d'Administració de la CASS.

Quart.- Encomanar al Sr. Jaume Bartumeu que faci arribar aquests acords a la Comissió Permanent del Consell General, aquesta mateixa tarda.”

Acte seguit, a demanda del Sr. Síndic General, es persona en la reunió la Sra. Maria Reig Moles, Presidenta de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient.

La Comissió Permanent, a la vista de l'exposat, considerant que hi ha indicis racionals de delictuositat, i atès el caràcter d'urgència de les mesures que es proposa adoptar,

Vetllant pels poders de l'Assemblea d'acord amb la facultat que li atribueix l'article 21.3 del Reglament del Consell General,

ACORDA:

Emprendre les accions judicials necessàries davant els òrgans de la justícia encaminades a determinar les responsabilitats en que hagin pogut incórrer el Sr. Antoni Ubach Mortes en exercici del seu càrrec com a Director de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) i eventualment altres persones.

A tal efecte, es faculta al Sr. Síndic General per exercitar davant els òrgans de la justícia les accions oportunes.

Informar oficialment al Govern d'aquest acord, als efectes escaients.

S'acorda, també, contractar els serveis de l'advocat, Sr. Miquel Angel Canturri Montanya, per a l'assistència del Consell General en el present afer.

Per fi, s'acorda nomenar procurador especial per representar el Consell General en justícia al Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, això va ser la certificació de la denúncia que es va interposar prop de la Batllia; ara, com tots sabeu, hi ha secret de sumari sobre l'afer.

S'han pres una sèrie d'acords avui, en aquesta Cambra, uns en la vessant tècnica de fer el seguiment de les inversions i dels moviments financers de la CASS i amb les millores possible que s'hi pot aportar, que està encomanat per la Comissió d'Economia i Finances.

El seguiment judicial de l'afer es farà des de la Comissió Permanent, i la coordinació la farà Sindicatura, tant prop de la Comissió Permanent com de la Comissió de Finances.

Només em resta afegir una cosa. Seguint el que el Reglament ens encomana i la Constitució ens obliga, s'actuarà amb respecte estricte i total a la separació de poders —com s'ha fet fins ara i es continuarà fent— i de totes les accions que es puguin dur a terme durant el mes d'agost. Tal com preveu el Reglament, la Comissió Permanent i la Comissió de Finances n'informaran a la propera sessió del Consell, que serà el dos i el tres de setembre.

Alguna observació més per part d'algun Sr. Conseller?

Passaríem, doncs, al quart punt de l'ordre del dia."

4. Resposta oral del M.I. Govern a les preguntes formulades pel M.I. Sr. Antoni Armengol Vila, Conseller General, (Reg. núm. 428-A/93).

El Sr. Secretari General:

"Les preguntes diuen el següent:

El sotasignat, Antoni Armengol Vila, Conseller General, formula al Govern, per tal que sigui contestada oralment davant del M.I. Consell General, d'acord amb allò que preveu l'article 80 del Reglament de la M.I. Assemblea, les preguntes següents:

MOTIVACIO:

La Conselleria de Serveis Públics destina una part important del seu pressupost en enquitranar les carreteres i carrers del país. En l'exercici pressupostari d'enguany s'ha previst efectuar unes inversions de 600 milions de pessetes, en concepte de pavimentacions.

Tanmateix, és preocupant observar que la qualitat de les nostres carreteres generals s'està degradant de forma progressiva, mentre que algunes carreteres secundàries, amb un volum de tràfic insignificant, són objecte de notables millores.

Aquesta situació de fet, em porta a formular les següents

PREGUNTES:

1.- Quins són els criteris utilitzats pel Govern per decidir la prioritat dels enquitranaments que s'efectuen, tant a nivell de vies urbanes, carreteres generals i carreteres secundàries?

2.- Quin ha estat el cost del darrer enquitranament efectuat en la carretera secundària núm. 110?"

El M.I. Sr. Ministre de Serveis Públics:

"En resposta a la primera pregunta, faré un petit historial.

En data 23 d'abril del 93, es va lliurar al M.I. Sr. Síndic General l'informe 2080, complimentant una demanda efectuada per la M.I. Comissió legislativa de Serveis Públics.

El punt 1, apartat A, recull els criteris de prioritat de la secció on s'inclou la campanya anyal de pavimentació. Potser no val la pena de recordar avui aquí.

Les carreteres generals i vies urbanes més transitades tenen prioritat sobre les altres seccions. Tanmateix, la necessària coordinació amb les empreses de serveis per evitar l'obertura de rases en seccions recentment pavimentades dificulta, en ocasions, la pavimentació d'algunes seccions de carretera general.

La degradació de les carreteres generals, generalment, no és conseqüència de l'envel·liment del paviment, sinó que es deu a les agressions que pateixen, avaries dels serveis, ampliació de xarxa de serveis, activitat organitzadora i constructora, podríem tenir un llarg etcétera.

Tenint en compte, a més, que la major part dels serveis es concentren dins de la calçada de les carreteres generals.

En el projecte de pavimentació aprovat pel M.I. Govern per a l'any 1993, es contempla una inversió total, sense imprevistos, de 526.827.905 pessetes, desglossada de la següent forma:

- Carreteres generals: 264.384.485 pessetes, que representa un 50,18% del pressupost total.
- Vies urbanes: 142.945.020 pessetes, que representa un 27,13%.

- Carreteres secundàries: 119.498.400 pessetes. Aquest percentatge és de 22,68%.

Cal tenir en compte que la nostra xarxa consta d'un total de 295 quilòmetres: 90 quilòmetres són de carreteres generals, 185 quilòmetres són de carreteres secundàries i uns 20 quilòmetres de vies urbanes.

Quant a la segona pregunta formulada, voldria donar una petita explicació, si m'ho permeten. La carretera secundària núm. 110 ha sofert en el decurs dels darrers anys múltiples agressions degudes, bàsicament, a les revingudes del riu d'Os dels anys 82/84, que han obligat a refer la seva plataforma en més del 50% del seu traçat.

També, l'any 1992, la zona de Bixessarri patí diverses torrentades que malmeteren un sector de l'esmentada carretera. Aquests fets, juntament amb l'estat en què ha quedat la carretera a conseqüència de la portada d'aigües des de la Font dels Carabiners a Espanya, fins al Roc Negre a Aixovall, deguda a la concessió d'aigües atorgada per la Confederació Hidràulica de l'Ebre al Govern d'Andorra, l'any 89, ha obligat a pavimentar la totalitat de la carretera en dues campanyes, 92 i 93, el que ha suposat un cost d'uns 70 milions de pessetes per una llargada total tractada de 5,100 quilòmetres i una amplada mitjana de 7 metres.

La secció es va dimensionar amb una capa de grava betum de 8 centímetres de mitjana per absorbir les deformacions existents en el paviment vell, i 6 centímetres de capa de rodament, amb el ben entès que en el tram entre Bixessarri i la frontera, amb un paviment en fred, absolutament deteriorat, es va col·locar una capa preliminar de regularització, quedant englobada en els 8 centímetres de mitja de grava betum.

Aquí tinc una sèrie de dades tècniques que potser no val la pena que esmenti, o potser prefereixen que en doni lectura; si volen, si cal, després ho explicaria. Si em permeten, continuo l'explicació.

Les recomanacions del Laboratoire Régional des Ponts et Chaussées de Toulouse són de col·locar seccions de 10 centímetres de grava betum i 6 centímetres de rodament.

La carretera secundària núm. 110 es va pavimentar a demanda, també, de l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria, vist el deficient estat del ferm, amb importants deformacions i la presència de rases al llarg de la calçada.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Gràcies, Sr. Ministre, pels seus aclariments. Convençut, no m'heu convençut, ni molt menys. Ja m'he manifestat a les diferents Comissions en què he participat durant aquests darrers anys i en la de Serveis Públics en contra de la política d'enquitranaments que estem portant.

Quant a l'enquitranament de la carretera secundària núm. 110, com que tècnic no ho sóc i economista ni molt menys m'he fet fer uns estudis, i dels preus que vostè m'ha donat en discrepo totalment. Quan hi haurà el passament dels comptes segurament que no estaré en aquesta sala però ho seguiré de prop, perquè a mi em passa de 100 milions de pessetes el cost de l'enquitranament d'aquesta carretera secundària.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Unicament aprofitaré l'avinentsa de la pregunta del company Antoni Armengol per insistir, prop del Sr. Ministre de Serveis Públics, sobre algun tema al qual de vegades he fet al·lusió en aquesta sala.

Ens ha parlat de les causes del deteriorament de les vies públiques: l'ús —és evident—, les rases, el trànsit, amb tot això hi estic completament d'acord. Ara bé, per a mi hi ha un altre factor de deteriorament que és el principal —i més important que aquests— i fins ara no he obtingut ni cap resposta, ni cap solució satisfactòria. És el tema de la sal a les carreteres, de les quantitats abusives de clorur sòdic i potàssic que durant l'hivern s'hi tiren, i això es continua produint encara ara.

Com he dit abans, penso que és el principal factor de deteriorament, sobretot per l'abús que se n'està fent.

Espero que el dia que hi hagi una Comissió de Medi Ambient, o la Comissió a la qual aquest assumpte s'assigni, tindrà en compte aquest problema, que penso que és dels més importants que tenim a nivell de contaminació d'aigües tan superficials com subterrànies.

Penso que és més important aquest problema que d'altres que de vegades s'han anunciat, com són els adobs químics o els adobs orgànics que els nostres pagesos i agricultors puguin dipositar a les seves terres.

De moment, de problemes de contaminació me'n queda algun altre, però el reservaré per a una altra ocasió. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Abans de passar a les tres altres paraules que hi ha demanades, demanaria als Srs. Consellers que els temes d'àmbit potser més tècnic els tractessin amb el Sr. Ministre a les pròpies Comissions i que aquí ens limitéssim a fer observacions de caire més general.

Passaria la paraula, tenint en compte aquesta observació, al Sr. Ladislau Baró; després té la paraula demanada el Sr. Garrallà, i clouria el torn de paraules el Sr. Albert Pujal. Deixaríem un torn de rèplica al Sr. Ministre, per si ho creu convenient.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Gràcies, Sr. Síndic.

M'heu endevinat la intenció, perquè precisament anava a fer una reflexió de caràcter general.

Penso que el Sr. Antoni Armengol ha exercit perfectament el seu dret de parlamentari i de control de l'executiu fent aquestes preguntes molt concretes, molt tècniques, molt específiques al Govern. Per tant, no hi ha res a dir; ha exercit la seva tasca de control.

D'altra banda, penso —i a partir d'aquí voldria fer una reflexió general lligada a aquestes preguntes concretes— que moltes vegades, en molts àmbits d'actuació de la nostra tasca de parlamentari, tenim tendència a posar més èmfasi en el detall, en l'anècdota, que en les reflexions de política general.

I aquí, per exemple, ja que estem ara en l'àmbit de les carreteres, voldria reclamar la necessitat de no anar més enllà en la política d'enquitrانament i reflexionar més globalment sobre la política de carreteres, sobre la política viària del país. En aquest sentit, i de forma solidària amb el Sr. Miquel Aleix, trobo a faltar una reflexió sobre l'orientació política que,

penso, ens hauria ajudat a tots a reflexionar sobre tots els temes que afecten el nostre país, tant de política externa com de política interna al llarg d'aquesta legislatura.

És cert que és un moment una mica especial, que estem en una legislatura constituent, que té una duració més breu i que hi ha molta concentració de feina per elaborar en el bloc constitucional. Però, d'altra banda, penso que aquesta reflexió hauria estat enriquidora per a l'opinió pública, que moltes vegades voldria saber exactament quin és el parer polític dels Consellers sobre temes de política general, sobre el pla viari o pla de carreteres, en concret. Seria un bon fet i penso que hauríem de començar a apuntar decisions polítiques en àmbits per als quals la societat espera respostes.

Moltes gràcies.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“He d'insistir una mica més, Sr. Síndic, ja que ens ha fet la reflexió, com han dit el Sr. Aleix i el Sr. Baró, si haguéssim tingut el Consell d'orientació política avui, segurament, no les discutiríem aquestes preguntes.

Ja que no hem tingut l'oportunitat, l'hem d'aprofitar quan la tenim. Per això, tenia interès en poder-hi intervenir.

Sr. Ministre, a mi el que em preocupa d'aquestes carreteres recentment enquitranades, és precisament que no sé si es respecten les ordinacions que s'han portat aquí, perquè al cap de poc temps es tornen a obrir.

Ens ha dit que hi havia una coordinació, però no sé si és efectiva. Llavors demanaria si es podessin, almenys, ajuntar una mica més i que això fos positiu. Només era això el que volia dir-li al Sr. Ministre de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, passariem al següent punt de l'ordre del dia.”

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de Decret (Reg. núm. 550-A/93) en relació a la sol.licitud presentada per diversos signants, encapçalada per la Sra. Meritxell Baró, (Reg. núm. 67.289) sobre l'aplicació de l'article 91.1 de la Constitució.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llegiríem primer la demanda, i després la decretació que n'ha fet la Permanent.”

El Sr. Secretari General:

“La sol.licitud diu el següent:

Democràcia Andorrana, partit polític legalment constituït per Decret 80/GJ/92, i en nom seu Meritxell Baró Mortés, Simó Duró Coma, Jordi Llovera Massana, Meritxell Molné Sauquet i Roger Rossell Vilaginès, al M.I. Consell General de les Valls d'Andorra

EXPOSA:

- considerant el tradicional sistema d'auto-retribució dels Batlles,
- considerant aquesta situació feudal incompatible amb l'Estat de Dret constitucional,

- constatant el gravíssim dèficit públic,
- constatant l'esforç econòmic cada dia més gran exigít al Poble amb els impostos,

DEMANA:

L'aplicació immediata de l'article 91-I de la Constitució.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem a llegir la Proposta de Decret de la Comissió Permanent al respecte.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 21 de juliol, ha acordat, per unanimitat, sotmetre al Ple de la Cambra la següent,

PROPOSTA DE DECRET:

Vista la sol.licitud núm. 67.289, formulada pels Srs. Meritxell Baró Mortés, Simó Duró Coma, Jordi Llovera Massana, Meritxell Molné Sauquet i Roger Rossell Vilaginès, que, sense acreditar-ho, diuen actuar en nom de “DEMOCRACIA ANDORRANA”,

Vist que la Constitució preveu que el dret de petició s'ha d'exercir d'acord amb la Llei i que, en conseqüència, fins que no existeixi aquesta Llei, no procediria la tramitació d'aquesta sol.licitud,

Atès que, malgrat això, el Consell General té la voluntat de respondre a les peticions dels ciutadans en la major brevetat possible,

Atès que en aquesta sol.licitud s'exposen, de forma poc precisa i sense explicitar-ne les interrelacions, una sèrie de consideracions i constatacions que no permeten formar-se un parer fonamentat respecte a la connexió entre aquesta exposició i la petició dels sol.licitants,

Atès que, no obstant això, els sol.licitants fan una petició concreta, l'objecte de la quals s'està complint d'acord amb les previsions de la pròpia Constitució i especialment de les seves disposicions transitòries,

El Consell General,

DECRETA:

Que no procedeix que el Consell General efectui cap actuació complementària que es derivi de la present sol.licitud.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Obviament, la petició concreta que formulen al final de la seva demanda, la recollirà —potser recollirà no és la paraula escaient— la propera Llei Qualificada de la Justícia que es tramitarà davant d'aquest Parlament i que té en compte un estatut diferent dels Batlles pel que fa la seva retribució de la que era fins ara vigent.

És a dir, que s'està legislant en aquesta matèria en els terminis que la pròpia Constitució preveu.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Miri, és precisament referent a aquest tema. Jo també n'estic de preocupat: n'estic perquè, si bé estic en aquesta Cambra i sé la feina que s'està portant a terme a nivell legislatiu, i que la primera setmana de setembre tindrem l'ocasió de debatre totes les Lleis en les quals s'ha estat treballant fins al moment, estic preocupat —i li ho he de dir sincerament— perquè estem a 30 de juliol del 93, i totes les Lleis fonamentals que preveu la Constitució amb les seves disposicions transitòries, avui encara no han passat per aquesta Cambra.

La Llei del Tribunal Constitucional, la Llei de Justícia, la de Competències, la de Transferències, la Llei Electoral, el Reglament del Consell i, sobretot, Sr. Síndic, estic molt preocupat perquè la Llei de la Nacionalitat no ha vingut a aquesta Cambra abans de final de juliol.

I estic molt preocupat en aquest sentit perquè causem, el Consell General en pes, no alguns Consellers per la nostra voluntat, causem un perjudici a molts nois i noies que avui ja tenen 18 anys, nascuts després del 1r de gener del 75, i que no tenen opció a cap tipus de documentació andorrana, quan no en volen cap altra.

Vull que consti aquí la meva preocupació actual. En el moment en què la Cambra voti la Llei de la Nacionalitat o l'adeqüi a la nova realitat constitucional, ja tindrè ocasió de manifestar-me. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demana potser als que vulguin intervenir en el possible debat que ha encetat el Sr. Canut que ho manifestin ja des d'ara, perquè els hi donaré l'ordre de paraula i tancarem després.

Hi ha el Sr. Antoni Armengol, el Sr. Joan Santamaria i el Sr. Albert Pujal.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, només voldria contestar al Sr. Canut. Com que potser ha arribat tard i és un sobre que ens han enviat amb posterioritat, hi ha un full en ell que diu que a partir del dia 2 d'agost hi haurà una publicació amb tota una sèrie de lleis, que les examinarem el dia 2 o 3 de setembre, dins les quals, entre altres, hi ha la Llei de la Nacionalitat que en realitat ens preocupa a tothom.

Potser no ha obert aquest sobre i no ho ha vist.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Només voldria fer referència, concretament, a la Llei de la Nacionalitat.

Aquesta Cambra, en el seu dia i en altres condicions jurídiques que les actuals, ja es va manifestar. Si aquesta llei no s'ha tirat endavant, suposo que tothom té clar per què ha estat, perquè en aquell moment es necessitava una ratificació.

Ara hi ha una cosa que Vostè, Sr. Síndic, penso que va dir algun dia —no recordo si va ser en aquesta Sala o en la Comissió Permanent—, i que és bastant prudent: ja que hi ha una nova ordenació jurídica de l'Estat, la Llei del Tribunal Constitucional hauria de ser prèvia a totes les demés que s'aprovin, degut al tema d'eventuals possibles recursos i, com a Estat de Dret que pretenem ser i que som, s'ha de respectar aquesta nova ordenació.

Per tant, si no s'ha fet abans no ha sigut per culpa del Consell General. Em sembla que en aquest tema ningú em farà greuge de la meva voluntat d'arreglar aquest problema que

m'afecta molt particularment però, en contrapartida, penso que si en alguna cosa el Consell General no té cap mena de culpa és en què aquesta llei avui no sigui vigent.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Jo també intervenc a conseqüència de la preocupació expressada pel Sr. Ramon Canut i li voldria dir que els que estem en les Comissions legislatives Permanent i Constituent, hem treballat en aquestes lleis durant els últims mesos.

Algunes són molt complexes, com són la del Tribunal Constitucional o la de la Justícia, i no hi havia tradició legislativa andorrana per saber sobre quins precedents ens podíem recolzar.

Llavors, són Lleis que s'han encomanat a juristes altament qualificats. Hi ha hagut un debat molt important en el si de la Comissió i, justament ahir, es va tancar la redacció de tot un seguit de lleis que els Consellers rebran, se suposa, la setmana vinent, i al setembre seran sotmeses aquí, en aquesta Sala de Consell.

Respecte a la Llei de la Nacionalitat, per a mi val el que han dit els companys que han intervingut fa un moment. Va ser preocupació unànime de la Comissió des de fa uns quinze dies, quan es va constatar que aquesta Llei s'havia de tornar a reconduir, parlar amb urgència, i us puc dir que vaig rebre ahir l'últim redactat, m'he l'han llegit avui, i aquesta llei serà vigent si s'aprova a la propera sessió del Consell General, perquè els seus efectes tinguin lloc per a les persones afectades, a la tardor vinent.

Entenc que per part del Consell s'ha intentat fer la feina que s'havia de fer. El Sr. Santamaria ja ha explicat d'altres contingències a les que ha estat sotmesa aquesta Llei. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Al Sr. Ramon Canut li demanaria que fos breu, perquè em sembla que s'ha fet el debat que s'havia de fer sobre aquesta matèria.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Celebro, Sr. Síndic, que els companys de la Permanent surtin a explicar-ho d'aquesta manera. Tot el que m'expliquen ja ho sé i ho sé de fa dies.

I vull recordar que en les sessions que fèiem, informals, al cap d'aquesta Casa, al mes d'octubre, vaig reclamar tres vegades que s'encarregués la Llei del Tribunal Constitucional i la Llei de la Justícia, perquè eren dos títols que en la Constitució no oferien cap dubte.

I aquestes lleis, Sr. Síndic, no es van encarregar. Es van encarregar l'endemà del Referèndum, que tots ho sabem. Només estic preocupat per això.

Quant a la Llei de la Nacionalitat, la meva preocupació, Sr. Pujal, és important. Penso que el moment d'adequar la Llei de la Nacionalitat que aquesta Cambra va adoptar a la nova legalitat constitucional era en aquesta sessió del mes de juliol, perquè tothom podés presentar la documentació escaient als efectes oportuns en el temps corresponent. Penso que si aquesta llei es vota o es presenta en aquesta Cambra com s'hem diu al mes de setembre, el temps que disposaran els afectats és molt inferior i serà sempre en el seu perjudici.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si em permeteu, només li voldria dir al Sr. Canut, que cada cosa al seu temps. Jo, personalment, felicito als membres que assisteixen d'aquesta Cambra a la Comissió Permanent i a la Comissió Constituent, per la gran tasca que estan realitzant, el gran esforç que això els hi reclama, i perquè crec que s'han fet les coses en el temps degut, i remarco al Sr. Canut que tenim fins al 31 de desembre d'aquest any per acabar la nostra tasca legislativa.

S'ha donat un temps prudencial de sis mesos que crec que era necessari i que és vigent. El que no hem de fer és que per precipitació, precipitació quan no ve al cas, lleis importants com poden ser les lleis qualificades, que tenim l'obligació expressa de la Constitució de realitzar-les, no surtin degudament formulades i fossin, per exemple, objecte de recurs d'inconstitucionalitat només al començar la nova legislatura.

Per això, crec que les diferents Comissions s'han donat el temps suficient, com han dit els companys, i no solament per demanar els informes escaients a múltiples professionals de cada ram —perquè era una tradició nova, coma deia el Sr. Albert Pujal anteriorment—. S'han pres totes les mesures de precaució, s'ha fet la feina en un temps reduït i prudencial, i que crec que és d'agrair l'esforç que han prestat tots els membres que participen en aquestes Comissions, i que avui, personalment, aprofito l'avinentesa per felicitar-los públicament.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, aquí s'ha parlat de la Llei de la Nacionalitat, de la presentació en aquesta Cambra de la Llei de la Nacionalitat, i només a títol recordatori, voldria afegir que moltes constàncies en acta de l'any passat, en el moment de la votació de la Llei de la Nacionalitat, es van condicionar a la necessitat de presentar també i el més ràpidament possible una Llei d'Immigració a aquest Parlament.

Ho dic a títol personal, però crec que també podria parlar per la majoria dels membres de la meua Comissió. Crèiem que el dia que es presenti la Llei de la Nacionalitat, prèviament o al mateix dia, s'hauria de parlar de la Llei d'Immigració. Difícilment, sinó, podrem complir la constància en acta que vam fer l'any passat, crec que era per aquesta època.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic, li agraeixo molt.

Suposo que queda clar que no dubto en cap cas de la tasca que estan portant a terme els companys de la Permanent perquè jo també hi he vingut alguna vegada; per tant, sé com això es passa, i sé l'esperit de treball que anima a aquesta Comissió.

El que sí que poso en dubte, Sr. Síndic, és l'estratègia d'aquesta Comissió que ha portat la Presidència. I, en aquest cas, per això li ho pregunto a Vostè.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que es el que hem inclòs al començar la sessió d'avui, que és l'acord sobre Ordinacions.”

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'Acord sobre Ordinacions.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“El Sr. Secretari la llegirà tot seguit.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió Permanent del Consell, en la seva reunió del dia 7 d'enguany, va acordar portar a la consideració del Consell General, per al seu examen i aprovació, si escau, una proposició de llei reguladora de les Ordinacions dins del marc de la Constitució, en la qual es precisava amb quin rang han quedat incorporades en l'ordenament jurídic general i quin serà el procediment de modificació i adaptació, proposició que, evidentment, segueix el seu tràmit.

No obstant, atès que aquesta incorporació s'ha produït de forma automàtica, en virtut del principi de conservació dels ordenaments jurídics, es considera que el Govern, des de la mateixa entrada en vigor de la Constitució, pot fixar, per mitjà de decret, aquelles dates i qüestions concretes contingudes en les Ordinacions que han d'ésser objecte d'actualització periòdica.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, recull l'assentiment de la Cambra, aquesta proposta?

Passariem a l'últim punt que s'ha demanat d'incloure a l'ordre del dia.”

7. Constància en acta de la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient sobre l'obertura del nou Centre Hospitalari.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Tenen la paraula els membres d'aquesta Comissió per formular aquesta declaració.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“En aquest cas em correspon fer de portaveu de la Comissió, i és una constància en acta.

La constància en acta diu així:

L'obertura d'un nou Centre Hospitalari, que cobreixi els dèficits existents, modernitzi l'oferta hospitalària i permeti encarar el futur d'una forma suficient i racional, és una necessitat llargament sentida al nostre país i que el centre actualment en construcció ha de venir a satisfer de forma correcta.

La importància social d'aquest nou centre, el seu alt cost financer i la seva futura condició de centre neuràlgic de la sanitat andorrana, aconsellen que la seva obertura es faci amb totes les garanties de bon funcionament, especialment pel que fa a la qualitat de la prestació de serveis, a la gestió dels recursos i a les estratègies de funcionament a nivell estructural, tècnic, econòmic i de personal, de manera que amb la seva obertura es satisfacin realment les necessitats existents, sense que es presentin ni es creïn nous problemes derivats d'una falta de previsió.

És per això, que la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, després d'analitzar la situació actual i contrastar-la amb la informació facilitada pel Govern, creu indispensable que, abans que es procedeixi a l'obertura del nou Centre Hospitalari d'Andorra, s'hagin complert els requisits següents:

- la recepció de l'obra en la seva totalitat.

- la recepció de l'equipament tecnològic en les degudes condicions de funcionament i amb les corresponents garanties.

- l'existència real i consolidada de les estructures de direcció del centre, juntament amb un adequat reglament de funcionament i de règim intern del personal.

- la confecció d'un Pla Estratègic d'Empresa i de Viabilitat que proporcioni els objectius a assolir i les estratègies d'aplicació.

- l'elaboració d'un Pla de Finançament que prevegi racionalment els ingressos i les despeses i que permeti confeccionar uns pressupostos afinats que puguin complir-se sense desviacions.

- la realització dels programes escaients que permetin planificar, determinar i controlar el nivell de qualitat dels serveis que ofereix el centre.

- l'execució d'un pla director del trasllat dels serveis actualment ubicats a la Clínica Santa Coloma i a la Clínica Verge de Meritxell, a fi de poder estructurar-los eficaçment i millorar-los en tot allò que sigui possible.

Mentre aquests requisits no es compleixin i els documents que els han de fer possibles no estiguin degudament validats pels responsables de la sanitat del país, la Comissió considera, i així ho vol manifestar, que l'obertura del nou Centre Hospitalari d'Andorra no es pot garantir en les degudes condicions de funcionament i sense el risc d'abocar-lo al fracàs operacional i al desastre econòmic.

La Comissió és conscient que és competència exclusiva del Govern decidir a quina data i en quines condicions s'ha de produir l'obertura del nou centre. I tot i que espera que el Govern procedirà a la seva posada en servei un cop aconclerts els requisits enumerats més amunt, la Comissió vol deixar constància que, en ús de les seves funcions i atenent a les seves responsabilitats, no donarà suport a l'actuació del Govern en cas que l'obertura del centre es porti a terme en altres condicions.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“He de felicitar a la Comissió de Sanitat, però em sembla que més que una constància en acta això hauria de ser una proposició d'acord perquè realment és prou important arribar a un acord, perquè si no es compleixen aquests requisits el Centre Hospitalari no es pugui posar en funcionament.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, penso el mateix que el Sr. Garrallà, perquè si això hagués estat formulat com a proposta d'acord suposo que el Govern hauria pogut dir el que hi havia de dir perquè, clar, aquí els que no estem a la Comissió de Sanitat, en aquest moment, al ser una constància en acta, si no ho entenc malament, tampoc hi pot haver rèplica del Sr. Cap de Govern o del Sr. Ministre en qüestió.

Aleshores penso que això hauria hagut de ser formulat com una proposta d'acord.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, crec que aquesta declaració, si recull un assentiment de la Cambra, com sembla ser per les manifestacions que alguns Srs. Consellers apunten, el Govern la tindrà en compte a efecte de l'obertura del nou Centre Hospitalari.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies.

Bé, si s'havia o no s'havia de formular una proposta d'acord, potser sí. Si el Govern té alguna cosa a dir crec, Sr. Dolsa, que ens ho pot dir igual, potser avui falta la Ministra responsable d'aquest Departament però bé, crec que pot agafar la paraula, si el Sr. Síndic, evidentment, li dóna.

En tot cas, només volia dir que els Consellers d'Andorra la Vella ens adherim totalment a aquestes manifestacions que es fan constar en acta i que les compartim en la seva globalitat.

Si això es transforma, avui o un altre dia, en una proposta d'acord, també la votarem.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? En certa manera m'ha semblat entendre que la Cambra recull la preocupació que té la Comissió legislativa de Sanitat en aquest aspecte.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, sí que la Cambra ho recull però, ja li ho he dit: si hagués estat formulat com a proposta d'acord, primerament el Govern ho hauria tingut amb bastant anterioritat i no avui veient una constància en acta aquí, al damunt, i hauria pogut analitzar tot el que es diu aquí i avui; suposo que s'hauria debatut punt per punt el que contempla aquest text.

Llavors, d'acord Sr. Bartumeu que el Govern pot contestar però, evidentment, penso que si això hagués estat una proposta d'acord, el Sr. Cap de Govern i la Ministra en qüestió —i sinó ella, un altre Ministre o el propi Cap de Govern— haguessin estudiat el tema i avui hi hagués hagut rèplica per part d'ells mateixos, i la resta haguéssim tingut, suposo, una versió potser més neutral.

Ara, en aquest moment, clar, donar la raó a un l'altre, a mi, personalment, se'm fa molt difícil.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, només he de manifestar que recollim l'únic que se'ns dóna opció a dir. És a dir, que enregistrem que si no es fa tot aquest programa no tindrem, de moment, el suport de la Comissió de Treball i Benestar Social.

Per tant, no hem pogut examinar —el Govern— tot el que aquí es proposa i, per tant, no hi cap cap més resposta que dir que recollim la manifestació feta per la Comissió de Benestar Social, Treball i Sanitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Hi ha hagut també alguna adhesió d'alguns Consellers a la proposta que ha fet la Comissió de Benestar Social.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Nosaltres també voldriem adherir-nos a la constància en acta que fa la Comissió de Benestar Social, pel que fa referència al Centre Hospitalari.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“En nom dels Consellers de la Parròquia d'Encamp? D'acord.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Els Consellers de la Parròquia d’Ordino també ens adherim a aquesta constància.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“Els Consellers de la Parròquia de La Massana també ens adherim a la constància en acta de Sanitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Doncs, donaríem per acabada la sessió del Consell.

Sra. Maria Reig, no vol acabar encara?”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No, vull treballar una mica més, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Endavant, però si és un nou tema a l’ordre del dia, no.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No. És relacionat amb tots els temes d’avui i, fins i tot, amb aquesta última constància en acta de la Comissió que tinc l’honor de presidir.

Voldria fer una constància en acta que potser l’hauríem de fer tots. Crec que també molta gent hi estarà d’acord però, bé, la faig en nom meu i, com he dit abans, va relacionada tant amb la despesa induïda que suporta la CASS, com el nou Centre Hospitalari, com amb les liquidacions de comptes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sra. Maria Reig, crec que no procedeix avui. En nom d’una Comissió permeto que es facin. A títol personal, amb un ordre del dia que estava prefixat i que ja s’ampliat, no crec que sigui escaient.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sr. Síndic, penso que és una cosa que va relacionada amb les liquidacions de comptes i tinc el dret a fer-ho.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però ja se li ha deixat l’ocasió de manifestar-se en el moment en què es tractava aquest punt de l’ordre del dia. Si em permet ...”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sr. Síndic, per reprendre el punt anterior abans de la intervenció de la Sra. Maria Reig, la proposta que ha fet el Sr. Garrallà penso que és adient. Penso que el Govern en aquest cas no hi té res a dir, ni molt menys, vistes les paraules del Sr. Cap de Govern, i penso que l’acord que hauria de prendre aquesta Cambra avui és el de transformar aquesta constància en acta en proposta d’acord.

Que el Govern en faci l'informe pertinent si ho creu escaient i ja tindrem ocasió de debatre'n a la propera sessió parlamentària. Penso que aquest seria l'acord que s'hauria de prendre avui.

Proposo sotmetre aquest acord a votació.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, és una mica el que deia abans. Hi estic totalment d'acord. Penso que aquesta constància en acta, avui el que s'ha de fer és passar-la com a proposta d'acord, que el Govern en aquest moment la reculli i que, quan ho cregui oportú, la respongui perquè, ja li ho he dit, per molt que m'adhereixi a aquesta constància en acta no puc valorar què està passant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Les propostes d'acord segueixen un tràmit reglamentari que està establert. Crec que s'ha quedat —i a veure si no m'equivoco— en què hi ha una majoria del Consell que ha seguit la proposició que ha fet la Comissió de Benestar Social. Dic una majoria perquè hi ha Parròquies en ple que s'hi han adherit i les altres no s'han manifestat la qual cosa vol dir que no podem saber si estaven a favor o en contra, en el sentit, suposo, que el Govern tingués en compte aquestes observacions.

És a dir, crec que la demanda ja està formulada i si es vol fer una proposta d'acord ha de seguir el tràmit reglamentari.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“El que sí que potser fora bo, vist el neguit que les dues institucions tenen al respecte perquè, tal com ha dit el Sr. Cap de Govern, és un neguit compartit també per l'Executiu, que avui ens deixem estar de constàncies en acta i de propostes d'acord i que el Consell prengui aquest acord. Aquest és un acte que el Consell pot fer avui, prendre l'acord, l'acord que ha formulat, com a portaveu de la Comissió, el Sr. Santamaria.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Les propostes d'acord tenen un procediment específic que s'ha de complir, Sr. Ramon Canut.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Si em permet, Sr. Síndic, nosaltres ho hem volgut fer com a constància en acta perquè en moltes de les atribucions que considerem que té la Comissió ja es desprèn de la constància que és resultat d'un procediment que s'ha anat portant durant un temps.

Crec, com vostè, que si el procediment diu que per fer una proposta d'acord hi ha un altre procediment, si a tothom li sembla bé en el pròxim Consell ja ho portarem com considerem que s'ha de fer. Però només volíem marcar, amb aquesta constància en acta d'avui, la nostra preocupació perquè no s'obri un centre hospitalari d'aquesta envergadura sense prendre les degudes precaucions i amb les degudes garanties.

I amb això no volem dir que el Govern no ho farà. L'únic que volem és advertir-lo d'una forma amistosa, però advertir-lo, que ho vigili bé i que ho faci amb les degudes garanties. Simplement és això. És allò del control del Govern per part del Parlament, que no sé qui ho ha dit abans.

Per tant, la nostra voluntat —suposo que reflecteix la de tot el poble andorrà— és que el nou Centre Hospitalari pugui arreglar les mancances de la situació de la sanitat que tenim actualment pel que sigui i, per tant, que es faci en les millors condicions possibles. Simplement és això.

Si en la pròxima sessió del Consell, durant aquest temps que falta, es veu que realment tothom vol que es faci un altre tipus de procediment, penso que la Comissió —no sé si em desmentiran o no—, penso que no hi tindrem cap inconvenient.

Tampoc no volem cap protagonisme fora de lloc. El que volem és que les coses vagin bé.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Aleix, i ja tallaríem el debat aquí, si ens permeten els Srs. Consellers.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“El que vull manifestar, Sr. Síndic, és que nosaltres, en el fons, estem totalment d’acord amb la constància en acta de la Comissió.

L’únic que veig és que al final de la constància diu —si no recordo malament el que he sentit—: “que en cas que es produís el contrari, no tindrien el recolzament de la pròpia Comissió”.

Si s’hi va adherint tot el Consell, resultaria que si el Govern actués altrament del que diu la Comissió, no tindria el recolzament de ningú del Consell, llavors quedaria deslegitimada el Govern.

Doncs, crec que per un procediment jurídic, hi ha una altra manera d’entrar a les coses en matèria i ja s’ha de fer a través del procediment del Reglament d’una proposta d’acord, si l’efecte que es vol buscar és que si el Govern ha fet una cosa i que la Comissió no hi està d’acord pugui el Consell manifestar-se, perquè aquí el que tampoc hem de fer és, a través d’una constància en acta, deslegitimar al Govern. I el que no voldria fer és deslegitimar al Govern en cas que passés això. Per això no m’adhereixo a la constància en acta, tot i que respecto el fons i considero que el procediment que s’ha de seguir és un altre.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Crec que la intervenció del Sr. Aleix i del Sr. Joan Santamaria són aclaridores. El Sr. Cap de Govern ja ha manifestat que prenia bona nota del tema.

Crec que la cosa ha quedat clara, potser hi ha una mica de confusió que, si em permeteu una “boutade” com diuen els francesos, és la següent: si hi ha un Consell tradicional, amb el Reglament que tenim, en què es podien fer propostes d’acord, és justament el famós Consell de Sancogesma, d’orientació política del Govern.

És l’únic. Ja he vist que aquí hi havia un ànim molt important de fer justament aquest Consell d’orientació política general però, malauradament, el Consell que havíem convocat no era el Consell d’orientació política del Govern i lamento, Sra. Maria Reig, que no hagi pogut fer les seves declaracions escaients en aquest aspecte, i també entenc —i em sembla que el Sr. Ladislau Baró ho ha dit anteriorment—, que potser a les altures d’aquesta legislatura, amb el mandat que tenia aquest Consell, que era bàsicament fer la Constitució i el Govern que havia abordat aquest mandat, tenint una mica consciència que era un Govern de transició, potser sí que era difícil a aquestes altures fer un debat d’orientació política general.

Però en tot cas les propostes d'acord només es poden formular el dia el debat d'orientació política general i, si no és en aquell Consell, s'han de formular amb un procediment que preveu el propi Reglament.

Jo ja tancaria aquí. Voldria desitjar-los unes bones vacances, que ens permetin recuperar tots els esforços que tant el Consell com el Govern han fet aquests últims mesos i de reprendre amb plenitud de facultats i de mitjans la propera sessió de la primera setmana de setembre.

Gràcies, s'aixeca la sessió.”

I no havent-hi més intervencions el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són un quart i cinc minuts de dues de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General